

GYÖRGYFALVILAP

Én Istenem, miért hagytál el?

Zsolt 22,2

Dávid valamelyik testi vagy lelki nyomorúsága idején kiáltott így fel. Fájt neki a szenvedés, de leginkább az, hogy úgy érezte, elhagyta Isten.

Melyik az közülünk, akinek az ajkát nem hagyta el hasonló panasz, ha nem is ezekkel a szavakkal? Miért történt ez, miért pont velem? Miért kellett pont ma feleltessenek az iskolában, miért kellett elcsúszszak és eltörjem a kezem vagy a lábam, miért pont az én tyűkjaim pusztultak el, miért engem ellenőriztek a forgalomban, miért kaptam el ezt a csúf betegséget? És ilyenkor, halottak napja tájékán: miért halt meg a párom és hagyott magamra?

Nézzük meg, helyénvaló-e, szabad-e így panaszkodni egy keresztyén embernek. Szerintem igenis szabad, csak az a kérdés, milyen formában és milyen lélekkel.

Természetesen nem úgy, ahogy egy-egy súlyos katasztrófa idején

mondják egyesek, hogy: hol volt Isten? Ebben a kérdésben az a meggyőződés lappang, hogy ha volna Isten, ez nem történhetett volna meg. De ha valaki nem hisz Istenben, ne akarjon beleszólni az ő dolgaiba. Dávid a bajban is így kiált: „Én Istenem!” Az se helyes, ha egy hívő ember szemrehányóan szól így. Olyan ez, mint amikor egy gyermek, ha megfegyvelmezik, azt mondja az anyjának, hogy rossz vagy. Dávid ezzel szemben azt mondja a 4. versben: „*pedig te szent vagy*”. Igen, fáj, ami velem történik, nagyon fáj, de Te jó vagy, és tudom, hogy jót akarsz nekem is, csak a módszeredet nem értem. Szabad tehát panaszkodni a hívő embernek is, csak ne forduljon szembe Istennel, hanem bizalommal hívja segítségül.

Dávid a következőkben felelegeti, hogy a múltban az atyáikat sok bajból kimentette az Úr. Ebből ő is erőt merít.

(folytatás a 5. oldalon)

Gólyaposta

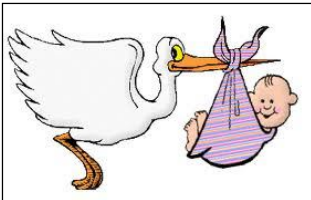
Köszöntjük falunk legifjabb lakosait:

Tóth Dóra

Tóth Miklós és Emese gyermeke
Született 2013 szeptember 30.-án
(Györgyfalva 325 szám)

Gréta: latin eredetű.

Jelentése: Isten ajándéka

Gólyaposta

Köszöntjük falunk legifjabb lakosait:

Bándi Panna

Bándi István és Emese gyermeke
Született 2013 október 17.-én
(Kolozsvár, Pompiliu Teodor 4
szám, 2-es ajtó)

Panna: héber eredetű név.

Jelentése: kegyelem, könyörület,
báj, kecsesség, kedvesség

Halottak napja

Halottak napja: visszapillantó tükör,
vizsgálja szemnek, emberségnek,
akiket te mutatsz,
azok már nem előznek.
Sebességük fűszálak élein,
porszemeken cikázik,
arcuk csontok roncsaiban ázik.
Mértanuk pontjai között
a közüti szabályok
érvénytelenek,
életünkre igazolások.
Meghívás nélkül jelen vannak
kanyarokban, mozdulatokban,
tekintetük, mint jelzőlámpa
bennünk villan.
Tükörbe nézünk, megalázkodunk,
mindnyájan fehér bárányok
vagyunk,
virágot hintünk az útra,
fejünkre hamut,
miközben őket ünnepeljük,
azaz magunkat ünnepeljük,
hisz nincsen visszaút.
Krizantémok a temetői buszon,
fejem körül virágok,
glória, mennyei kalap,
harmattal áldott.
Fehér lobogókkal a város
kiözönlük a kapukon,
mindenki megadta magát,
nem villog szurony.
Csak az évek, a nyavalyák
szűkülő sorfala vigyáz,
dércsípte árnyékuk felett
síránkoznak a fák,
megálló vasa, csonka kereszték
tükörképe szalad...

Friss fakereszt ablaka mögül
nagybátyám még némán visszaint.
Aztán újra a sejtek szava.
Ülök a buszban, térdemen fiam.
Körben a téboly tűzkarikái.
Halottak napja van.

Bertók László

Születeti bál 2013

• Október 5.-én sor került a györgyfalvi szüreti mulatságra. A multság keretén belül felléptek falunk fiatal néptáncosai, akik Györgyfalva jó hírét és népviseletét külföldi színpadokra is elvitték. Köszönet jár nekük minden fáradtságos munkájukért, és persze fellépésükért!

Ezt követte a szervezők meglepe-

tése, vagyis csősztánc magyarviseletben, menyecske módra! A további jó hangulatot, Tóth Attila biztosította és gazdag büfe állt a mulatozók rendelkezésére! Az est folyamán tombola sorsolásra is sor került, ahol értékes nyereményeket vehettek át a szerencsés nyertesek (házi kenyér, szöllő, bőr, stb.). A bálból begyűlt összeg egy részét a szervezők a

Mikulásnak adják át, és a megmaradt összeget, pedig a 2014-es falunapokra fordítják!

Igy tehát köszönet jár mindazoknak, akik résztvettek a mulatságon, mert így hozzájárultak a Mikulás-járáshoz és a falunapokhoz is! A **szervezők**

A csőszök

PunyiKlub Györgyfalván

A PunyiKlub október 11.-én kezdődött el és remélem addig tart míg Györgyfalván kisbabák születnek :). A Klub arra hivatott, hogy a falu legkisebb lakói összetalálkozzanak és anyukáik/ esetleg kismamák elcsevegjenek miközben csodálják ezen kicsi lények egymás pályája körüli keringését. Sok kicsi baba más babát csak a baba kocsiban ismerhet meg sétálás közben, viszont itt az oviban egy meleg és kellemes gyerekek által készített díszes világban, játékok között élhet meg. A találkozók (eddig kettő volt) statisztikája így néz ki: két pocaklakó, tizenegy punyi (három kislány és nyolc kislány), három nagyobb testvér, tizenegy anyuka, viszont ez igenis egy olyan adat amely eltörpül amellelt, hogy egy-egy beszá-

molóból megtudhatjuk az örömeiket és azon nehézségeket is amelyek az anyasággal járnak. Hadd soroljak fel párat, amelyet mostanság a szakönyvek feltárnak, sajnos a tabu eléggé eltakarja, és pedig a szülés utáni depresszió, a szoptatás nehézsége, leszoktatás a pelenkázásról... A klub alakulóban van és az ismerkedés a legfontosabb, és hiszem, hogy ezenel az itt összeszokó Punyikáknak oviba járásuk kezdete egy pozitív élmény lesz és az itt megismerkedő anyukák egymásra számítva a nehézségeken is könnyebben átesnek.

Ha egy madárka repült volna be olyan hétóra körül a klubba, akkor a Timi óvónénit "iciri piciri..."-mese olvasás közben, babák felkiáltását

hallotta volna és játékok átpakolását, anyukák más babájának az ölelését, nagyobb testvérek rajzolását, anyukák beszélgetését látta volna

A jövőre nézve, rövidtávon - anyababa könyvtár azaz egy listát állítunk össze - a faluban levő egymásnak kölcsön adható könyvekkel és meséskönyvekkel, hosszútávon - igényeknek megfelelően szakembereket hívunk meg.

Szeretettel várunk minden kismamát és 0-3 éves Punyit anyukájával minden pénteken délután 6 órától az Oviban és a facebook PunyiKlub csoportján is.

Külön köszönet Timi óvónéninek és az Iskola igazgatónének a hely biztosításáért.

Boros Adél

A román nemzet és egyházai egyenjogúságának elismerése Erdélyben

Köszöntjük az erdélyi román testvéreinket abból az alkalomból, hogy 150 évvel ezelőtt, 1863-ban történt meg a román népnek mint nemzetnek és a két egyháznak az egyenjogúsítása. Az ezt kimondó törvény eredeti magyar, német és román nyelvű szövege a császári jóváhagyással együtt a tulajdonomban van és melékelten közöljük a magyar és román szöveget. Előbb azonban egy rövid történelmi viszapillantás.

Erdélyben évszázadokon át hivatalosan három nemzet: a magyar, a székely és a szász, valamint négy bevett vallás: a római katolikus, a református, az evangélikus és az unitárius szerepelt. Jogosan hirdetjük, hogy Erdély a toleranciának, az egymás elfogadásának és tiszteletének volt a földje, mint az Európai Unió előképe. Mégis miért nem szerepelt a románság mint nemzet és az egyházuk mint bevett felekezet? Miért csak 1863-ban történt meg az egyenjogúsításuk?

A feudalizmus idején az ország fenntartása és védelme a nemességre hárult. Nekik voltak kötelességeik és jogaik az ország felé. Ők számítottak „nemzetnek” vagy ahogy akkor mondták, „nációnak”. A jobbágyoknak csak a földesúr és az egyház felé voltak kötelességei, így politikai jogaik nem voltak. A székelyek és a szászok szabad emberek voltak, ezért számítottak közösségileg

nációnak. Amikor egy román népcsoport egy addig lakatlan területet elfoglalt, azt a király használatra nekik adta. A vezetőjüket kenéznek nevezték. Több kenézség felett állt a vajda. Nekik a királyok hadi érdemeik jutalmául bizonyos előjogokkal járó „feltételes nemesi” címet adományoztak, majd egyeseknek rendes nemesi címet. Ezek e kenézek és vajdák az addig szabad románokat jobbágysorba süllyesztették, így nem számítottak nemzetalkotó tényezőnek. Ez az oka, hogy nem alkottak külön román rendi „nemzetet” vagy nációt. A vezetőik pedig, akik nemességet nyertek, a magyar nemesség közé keveredve velük együtt alkották a magyar „nációt”, ami nem jelentett a mai fogalmak szerinti nemzetiséget. 1848-ban megszüntették a jobbágyrendszert, felszabadultak a román jobbágyok is, a polgárosodó társadalomban az erőviszonyok is megváltoztak, így mindez ekövetkeztében 1863-ban törvénybe iktatták a román nép egyenjogúságát.

Ahogy nem volt külön román nációnak, nem szerepelt a bevett vallások között az egyházuk sem. Az ortodox és később, az 1700-as megalakulásától a görög katolikus „megtört” vallások voltak. Miért alakult ez így?

A római katolikus egyház természetesen megmaradt a reformáció idején is az addigi

jogaiban. Az erdélyi országgyűlés 1557-ben az evangélikus-lutheránus, 1564-ben a református és 1568-ban az unitárius egyházat ismerte el „bevett” felekezetnek. Ezek a protestáns egyházak rendi és társadalmi erőt képviseltek, és egyben az ébredő nemzeti öntudat előfutárai voltak. Az erdélyi románságnak viszont ebben az időben még mindig nem volt egységesen megszervezett egyháza. „A görög-szláv gyökerű, cirill betűkkel író, rítusában, szokásaiban a nyugatitól teljesen elütő, ahhoz képest szegény és elmaradott orthodox felekezetet még lehetett „babonáságnak” minősíteni, s ki lehetett hagyni a rendi állam elismert vallásai közül... A minden szállal Nyugat-Európához kötött evangélikus, protestáns hitelvek vallóit azonban már egyenjogúság illette meg” (Erdély Története. 3.kiadás. I. 396-97). A románság ebből kifolyólag hátrányt nem szenvedett, sőt arról is tudunk, hogy mivel őket nem kényszerítették az egyházi tized (dézma) fizetésére, egész magyar falvak álltak át az ő vallásukra. 1863-tól aztán, amikor a románság hivatalosan „nemzetté” vált, az új törvény értelmében az egyházaik is minden tekintetben egyenjogúakká lettek. Erről szól az alábbi törvény.

Antal József

Mégis szórakoztató a néptánc?...

Magyarországi fellépésen györgyfalvi fiatal táncosok

Valamikor a nyár elején megkeresett a Tiszteletes asszony azzal a felkéréssel, hogy nem-e lenne kedvem foglalkozni a két gyerek táncscsoport mellett egy harmadik csoporttal, ezúttal kicsit nagyobb „gyerekekkel”. Amint kiderült, egy szeptemberi meghívásra kéne összeállítani egy fiatalokból álló györgyfalvi táncscsoportot. A gond csak az volt, hogy akikkel foglalkoztunk az elmúlt fél évben, azok gyerekek, akik pedig az elmúlt pár évben színpadon táncoltak, pedig házások. Megtudtuk, hogy sem gyerekeket, sem pedig házásokat hanem köztes korú fiatalokat várnak.

A nyár kezdetével össze is verbuválódott egy 5-6 párból álló csapat, el is kezdtük a táncpróbákat. A tánctechnikai tudás felmérése során, vagyis az első próba láttán, azt a feltételt szabtam meg, hogy csak azzal megyünk Magyarországra, aki részt vesz és tanul a közelgő 3. Györgyfalvi Népzene és Néptánc Táborban. Többen el is jöttek. Volt, aki munka miatt csak esténként látogatott el, volt aki napi 6-7 órát töltött tánc tanulással. Meg is lett az eredménye. Volt, aki kimaradt és – kompromisszumot kötve – került más helyébe, de a kis csapat a nyár végére egész ügyesen kicsévélődött.

Szeptember 20-án böröndökkel felcsomagolva elindultunk Kolozsvárról. Itt érdemesnek látom

felsorolni a résztvevőket, ezek párosával a következők: *Mirza Miklós és Tóth Szilvia, Csiki Attila és Antal Enikő, Toth Tibor és Csiki Boróka, Nagy Tibor és Kálmán Ágota, Kun István és Antal Zsuzsi valamint László Kinga és Nagy Ákos.*

Érkezéskor, Majorosi Marianna és az általa vezetett Kenderes néptánc-együttes kemencében sült finomságokkal fogadtak. Egy rövid ismétlődő táncpróba után hamarjában beöltöztünk viseleteinkbe, és átmentünk az üllői városháza udvarára. Szerény kis közönségnek bár, de annál vendégszeretőbb hangulatban zajlott le az első fellépésünk. A fellépés utáni táncházban megkértek, tanítsuk pár lépést a táncunkból. Pillanatok alatt jó kis fergeteg alakult ki. Ezt követően visszamentünk a Művelődési házba, viseleteinket gondosan elpakoltuk és tovább folytattuk a mulatást. Ekkor mindenki megismerkedett vendégfogadó családjával majd rendre mindenkit hazavitték.

A szombat délelőtt pihenésnek volt szánva, mindenki a családjával alakította ki programját. Ebéd után a monori iskolában találkoztunk, ott kellett újból beöltözni, készülödni a felvonulásra valamint a Kistérségi Népzene és Néptánc Fesztivál gálaműsorára. Egy tucat táncscsoport, köztük mi is, végigvonultunk a város központján, végig énekeltük, majd

egy adott ponton két három pörgés erejéig megálltunk. Megérkezve a fesztiválhelyre, ötödik fellépőként táncoltuk el műsorunkat. Késő délutánra járt le a fellépéssorozat, amit – egyetlen erdélyi meghívott csoportként – minket kértek meg, hogy zárjunk egy györgyfalvi népdal tanításával. Egyeztettem a fesztivál primásával, Kostyák Attilával, majd a *Sárgul a körtefa, hullatja a levelét* kezdetű éneket tanítottam a fellépő táncosoknak. Össztánc zárta a fesztivált. Ekkor – természetesen nótázva – átvonultunk az iskolába, ahol átöltözhattunk. Ezt követően, tánc-tanítós tánc házba mentünk a monori Művelődési házba. Vajdaszentiványi táncot tanítottak, páran közülünk be is álltunk, kóstoltgattuk a „furcsa” székelly forgató táncot.

A vasárnapot Üllön, rövid városnézéssel kezdtük, majd részt vettünk az Istentiszteleten. Ezt követően vonatra ültünk és a Nyugati Pályaudvarig le sem szálltunk. Városnézésre szántuk a vasárnapot. Gyalog jártuk végig az állomás, Andrassy út, Szent Péter Bazilika, Lánchíd, és a Budai vár közötti területet. A városnézést egy vidám pizzázással zártuk a Liszt Ferenc téren. Visszavonatoztunk Üllőre, majd éjjeli 1 óráig vártuk a kalandos hazautat biztosító buszt.

Nagy Ákos

Én Istenem, miért hagytál el?

(folytatás az 1. oldalról)

Nem tudnánk-e mi is hosszasan sorolni, hogy miként segített át Isten nehéz próbákon? Merítsünk erőt ezekből az emlékekből: bizonytal megsegít most is.

Nem azt akarom ezzel mondani, hogy tereljük el a figyelmünket a bajokról, hanem ellenkezőleg vegyük komolyan azokat. Az a helyes keresztyén magatartás, ha megtanulunk együtt élni a bajokkal, próbákkal. Ez nehéz, de szükséges. És sokan nem hajlandók erre.

A távolkeleti vallások azt tanítják, hogy az érzéseinket nemcsak kordában kell tartani, hanem el kell fojtani el egészen addig, amíg érzéketlenné válunk a bajokkal szemben, így aztán nem szenvedünk. Isten azonban nem azért oltott annyi érzést az emberbe, hogy megöljük azokat. A nyugati ember se hajlandó szenvedni. Úgy próbál menekülni a bajoktól, hogy italba vagy kábítószerbe fojtja az érzéseit. Így ha pillanatnyilag meg is menekül, csak szaporítja a bajt. Sőt egyesek annyira annyira nem hajlandók elhordozni a próbát, hogy inkább eldobják az életet. Hogyan szólt Jób a nagy nyomorúsága idején? „*Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-e el?*”

De menjünk tovább. A keresztyén ember nemcsak elfogadja a bajokat, mint amikkel szemben képtelen védekezni, nemcsak megtanul kénytelen-kelletlen együtt élni velük, hanem tudomásul veszi,

hogy azok szükségesek és hasznosak a számára. Mert mit is jelent vállalni a szenvedést? Azt, hogy megtanulok lemondani olyan dolgokról, amik drágák voltak nekem, és lehet, azt gondoltam, hogy azok nélkül nem is tudnék élni.

Ott van például az egészség. Jó dolog az, de vajon csak tökéletesen egészségesen lehet élni? Egy aránylag még fiatal ismerősünknek levágták az egyik lábát, és ő továbbra is ugyan-olyan lendülettel és életkedvvel végzi a munkáját, mint azelőtt. Vagy ha anyagi veszteség ér, megáll azért az élet? Sokszor keresztbe tesz nekünk Isten és le kell mondanunk ideáljainkról, nagyszerű terveinkről, mert Ő mást gondolt felőlünk. És ott vannak a szereteteink, akikkel összeforrt az életünk. Le kell mondanunk róluk is, mint ahogy előbb-utóbb le kell mondanunk mindenről, az életünkről is. Erre készítget Isten, mint ahogy a fát vagy a szőlőt metszi a jó gazda. Az tud jól meghalni, akit Isten a próbákkal felkészített arra.

Az a baj, hogy görcsösen ragaszkodunk mindenhez, amiről azt tartjuk, hogy a mienk, és nem akarjuk kiengedni a kezünkből. Így aztán könnyen odajutunk, mint az az ember, aki félve, hogy bebukik a bank, kivette onnan a pénzét és otthon tartotta, de a betörőtől félve se éjjel, se nappal nem volt egy csepp nyugta. Mennyivel nyugodtabban élünk, ha minden javunkat, az életünket is rábízunk életünk Urára!

Még valami. A „miért” szó

nem-csak azt jelenti, hogy milyen okból, hanem azt is, hogy milyen céllal. Ahelyett tehát, hogy milyen okból történt ez vagy az velünk, inkább kérdezzük azt, hogy milyen céllal adta azt Isten. Mert neki mindig van valami terve velünk. Valójában tőle szoktuk-e kérdezni és tőle várunk-e feleletet, vagy csak mondjuk a magunkét?

És lehet még tovább menni. Nemcsak elfogadni a próbákat, ha már jöttek. Nemcsak arra gondolni, hogy azokkal valami terve van Istennek, és Ő a rosszat is javunkra fordítja. Hogyan szólt Jób egy másik csapás idején? „*Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!*” Dávid is ezt mondja később ebben a zsoltárban: „*Ti, akik féltétek az Urat, dicsérjétek Őt! Jákób minden ivadékai dicsőítétek Őt, és féljétek őt Izrael minden magzata! Mert nem veti meg és nem utálja meg a szegény nyomorúságát, és nem rejti el az ő orcáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja.*”

Mi azért, akik abban reménykedünk, hogy az örökkévalóságban az Urat magasztaljuk, próbáljuk meg már itt minden körülmények között dicsérni Őt!

Antal József

Történelem

Mi Első Ferencz József

Isten kegyelméből Ausztriai Császár, Magyarország, Csehország, dalmát-, Horvát-, Tótország, Galiczia és Lodoméria Apostoli Királya... Erdély nagyfejedelme...ezennel tudtúl adjuk mindenkinek:

Kedvelt Erdély Nagyfejedelmiségünknek 1863 évi Szent-Györgyhava 21-kén kelt királyi eleiratunkkal ugyanezen év Szent-Jakab hó 1-jére Nagy-Szeben szabad királyi városunkba egybehívott és ott országgyűlésileg egybegyűlt képviselői, alkotmányos uton, a roman nemzet és annak vallásai egyenjogúságának keresztülvitelét illető törvénycikket 1863 évi October 7-éről kelt felterjesztésökbe letett azon legalázatosabb kéréssel terjesztették föl Hozzánk, hogy Mi ezen törvénycikket legkegyelmesebben helyben hagyjuk, megerősítsük és szentesítsük.

Ezen törvénycikk tartalma a következő:

Törvénycikk a román nemzet és annak vallásai egyenjogúságának keresztülviteléről.

1. A román nemzet, a görög katholica vallás mint olyan, és a görög keleti vallás, az erdélyi alkotmány értelmében az elismert többi három nemzet és négy vallással, szintén törvényszerűleg elismertetnek.

2. A görög-katholica szentegyház mint olyan és a görög keleti szentegyház Erdély Nagy-Fejedelemségében éppen azon önálló jogállással és önrendelkezési szabadsággal birnak, melylyel az ország törvényszerűleg elismert és államjogilag fölvelt többi szentegyházai, ugymint: a romai katholica, a helvét hitvallású evangelika, az ágostai hitval-

lású evangelika és az unitária szent-egyházak, a teljes vallás és lelkiismeret szabadságot biztosító hazai törvények alapján, birnak.

Fönntartva a koronának Erdély Nagy-Fejedelemsége törvényeiben meghatározott alkotmányserüleg gyakorlandó felügyelői jogát, mind ezen szentegyházak jogosítva vannak, egyházi ügyeiket kanonjaik és egyházi szabványaik értelmében, szintűgy mint oskolai ügyeiket, kegyes alapítványait, pénzalapjaikat és intézeteiket, bár mely más szentegyház minden befolyásától függetlenül, önállólag rendezni, kezelni és igazgatni.

3. A törvényszerűleg elismert négy nemzet, úgymint: a Magyar, a székely, a szász és a roman nemzet egy más irányában teljesen egyenjogú és mint olyanok az erdély hazai alkotmány értelmében egyenlő politikai jogokkal birnak. Az ország összes lakói szabad vallás gyakorlata szintűgy, mint polgári és politikai jogegyenlősége, nemzetiség és hitvalláskülömbőség nélkül ez által meg nem szorittatik.

4. Az egyes országrészek különböző elnevezései az egyes nemzetiségek számára politikai jogokat se nem alapítanak, se nem

adnak.

5. Erdély Nagyfejedelemség czimerébe, a roman nemzet részére külön jelvény vétetik föl.

6. Ezen elhatározásokkal ellenkező minden országos törvények megszüntetnek és jogerőn kivüliekké tétetnek.

7. Ezen törvény kötelező ereje haladék nélkül hatályba lép.

Midőn kedvelt Erdély Nagyfejedelmiségünk országgyűlésileg egybegyűlt képviselői ezen legalázatosabb kérését tetszéssel fogadnnok, a fenntebbi törvénycikket egész kiterjedésében scsászari királyi és nagyfejedelmi helybenhagyásunkkal megerősítjük és szentesítjük, és az ország említett hív képviselőit biztosítjuk, hogy Erdély Nagyfejedelemség törvénykönyvébe iktattott ezen törvénycikket, mind Magunk megtartandjuk, mind minden hiveink által megtartandjuk, valamint azt jelen oklevelünk erejénél fogva elfogadjuk, jóváhagyjuk, helyeseljük és megerősítjük.

Kelt Schönbrunn kélykastélyunkban, Mindszenthó 26-ik napján, Urunk ezer nyolc száz hatvan harmadik, Uralkodásunk pedig tizenötödik évében.

Ferenczjózsef

G.Nádasdy S.

B.Friedenfeld Jenő

Gesztenye-virág

Hozzávalók:

- virágsablon
- színes kreppapír
- műszaki rajzlap
- 4 db gesztenye
- 2 db hurkapálca félbetörve
- ragasztóstift
- ragasztó
- ceruza
- olló, kés

1. Rajzolj négy virágot a sablon segítségével fehér műszaki rajzlapra és nagyjából vágd ki őket.

2. Ragassz kreppapírt a virágok fehér oldalára, majd vágd ki a virágokat a vonal mentén.

3. Ragassz a virágok másik oldalára is kreppapírt, és vágd ki őket a virágforma mentén. (Keverheted a színeket, így minden virág két színű lesz.) Ezután tedd kicsit félre a már elkészült virágokat.

4. Vegyél négy gesztenyét és vágd őket vízszintesen ketté. (Ha nem megy, kérj segítséget egy felnőttől!)

A gesztenyék alsó felének közepébe vágj kicsi mélyedést, ebbe fog beilleszkedni a virág szára, azaz a hurkapálca.

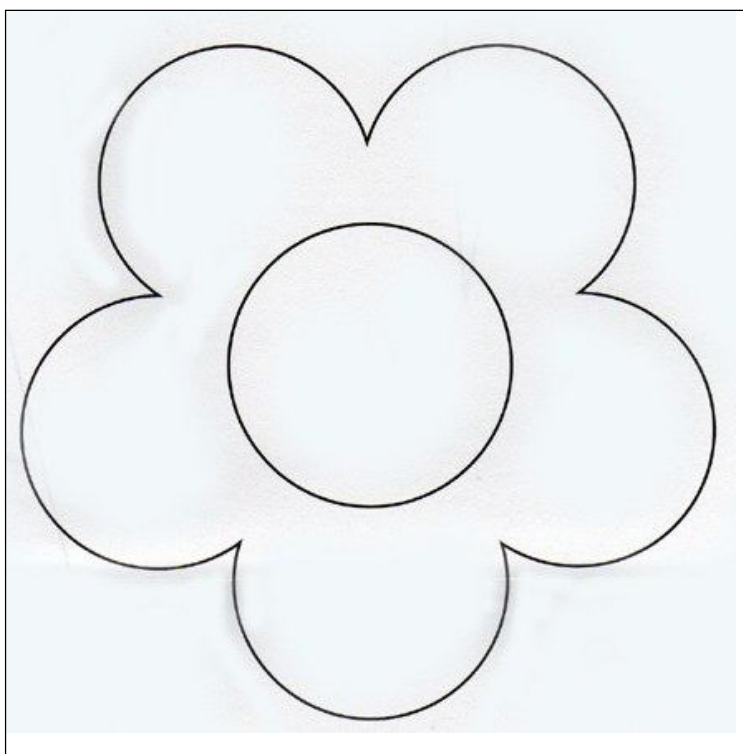
5. Vedd elő a hurkapálcákat és vond be barna kreppapírral.

6. Ragaszd be a kreppapírral bevont pálcákat a gesztenyékbe vágjt mélyedésekbe.

7. Ragasztópisztollyal ragaszd a virágformák közepébe a gesztenyefeleket egyik illetve másik oldalról.

Figyelj arra, hogy nagyjából azonos helyre kerüljenek a gesztenyék a két oldalon!

8. Ha van kedved, ragaszthatsz leveleket is a virágoknak barna krepp papírból.

Gesztenyefalevél

Találtam egy falevelet,
gesztenyefa levelét.
Mintha megtaláltam volna
egy óriás tenyerét.
Ha az arcom elé tartom,
látom, nagyobb, mint az
arcom.
Ha a fejem fölé teszem,
látom, nagyobb, mint a fejem.
Hogyha eső cseperegne,
nem bánnám, hogy csepereg,
az óriás nappal-éjjel
óriási tenyerével
befödne a fejemet.

Megemlékezések

Szeretettel emlékezünk
családtagunkra

id. Vajas Ferencre (Győr)

halálának 10. évfordulóján.
Emlékét örökre szívünkbe
őrizzük.

Bánatos család

"Elmentem töletek,
nem tudtam búcsúzni,
Nem volt idő erre,
el kellett indulni.
Szívetekben hagyom,
emlékem örökre,
Ha látni akartok , nézzetek az
égre."

Fájó szívvel emlékezünk a
két éve elhunyt,
édesanyára, feleségre, anyós-
ra, nagymamára.

Sajgó Erzsébetre

Bánatos családja.

Október

Itt van az ősz, itt van megint
Már jobb bent, mint kint
A hideg szél meg-meg legyint
Hullanak már a falevelek
A hideg tél egyre közeleg.
Most van a betakarítás ideje,
Az emberek gyűjtenek a télire.

Amit egy éven át kínosan
megdolgoztak,
Annak a termését betakarítjuk.
Isten áldásának köszönhetően
Az idén is termett a Föld eleget
A falusi nép legnagyobb öröme,
Ha bőségesen terem a földje.
Hisz annyi munkát és pénzt tettek
bele.

Isten áld meg a falu dolgos népét,
Hogy boldogságban töltsse el életét.

Vajas György

Meghívó!

Sok szeretettel
meghívunk mindenkit
november 30.-án tartandó

Névnapi bálra,
mely a györgyfalvi
Kultúrotthonban lesz
megtartva,

20:00 órai kezdettel.
Zenel Erős Roland!

A bált két színdarab előzi
meg, melyet falunk fiataljai
adnak elő! Mindenkit nagy
örmel
várunk, hogy
ünnepeljük együtt a
Mártonokat, Erzsébeteket,
Katalinokat, Andrásokat, és
mindenkit!

Hirdetések

Meghívó

Szeretettel meghívunk
mindenkit,
2013, November 2.-án,
21.00 órai kezdettel
megtartandó
Halloween bulira,
ahol napjaink slágereivel
szórakoztatjuk vendégeinket.
FONTOS, hogy a belepőből
összegyűlt TELJES
ÖSSZEGET jótékonsági
célra fordítjuk. (A helyszínen
gazdag büfe vár mindenkit!)
Belépő: 10RON! Köszönettel:
Toth Tibor és Gergely
Norbert.

Bérelek sürgősen lakást vagy
szobát.

Kónya István
0735680212 vagy
0264275888

Saját használatra vásárolok
györgyfalvi férfi mejjrevalót
(nagyobb méret) valamint női
lejárá gyöngysort, Cseh
(Csehszlovák) gyöngyöket.

Érdeklődni: Nagy Ákos,
0746200268